

1913-9

SENDER

Kai Nielsen

RECIPIENT

Mads Rasmussen

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Brevet skønnes ud fra emnet - debatten om Ymerbrønden i Faaborg - at være skrevet i september 1913.

Mentioned people:

Johannes V. Jensen

Carl Petersen, arkitekt

Archive:

Faaborg Byhistoriske Arkiv, Mads Rasmussens familiearkiv, Mappe 30

TRANSCRIPTION

[En anslået datering er påført med blyant:) ca 20-0-1913

Kære Hr. Rasmussen - Jeg sidder hos Kalle - han skulde jo til at skrive, om det, til Dem, som skulde være til gode for mig. Det generer mig i det hele og De maa ikke gaa med til noget uden at De gør det - i alle Tilfælde med en vis Glæde. Jeg er jo et brydsomt Bæst! Aah, hvor skulde de have paa Snuden alle disse slappe Asener, som Guddødemig ikke kender deres egen Menneskeværd. Som ser Usædelighed i alt her paa Jorden, bare fordi deres egen Moral er saa lind i det som bare tænkeligt.

Til at begynde med troede jeg, Aktionen kun var rejst mod Dem personlig og saa mente jeg kun at det var godt. Hunde hyler jo altid naar de bliver ramt lidt. - Men nu da jeg mærker at der virkelig er oparbejdet et vist sjæleligt Fænomen med Moral til Navn saa - ja for mit eget Vedkommende saa glæder jeg mig kun - men jeg vil blive inderlig ked af det om De virkelig skulde gaa træt i det - i al den modbydelige Sludder.

Min Opgave - med andre Kunstneres - bliver nu engang at strides med disse Overleveringer af anden Smag som den Art Indlæg er. Og saa kommer Moralen altid frem som Vaaben. Selv med en Mand som Joh. V. Jensen: bliver man trådt over Tæerne af en anden, saa bliver denne med det samme en ----Sybarit, bare fordi Joh. V for Tiden, paa Grund af Mavekarthar for eget Vedkommende, er nødt til at nægte sig en del Nydelser han ellers ikke renoncerer paa. Det har jeg oplevet i de sidste Dage. Jeg forsikrer Dem jeg har ikke villet Sensation i daarlig Forstand. Ja! kunde jeg altsaa gøre det bedste Arbejde i Tiden: - det haaber jeg jo at kort nyt skulde blive, men min Sandten ikke ligge og snadre i saadanne Infan[tiler] som der altsaa bliver regnet mig til Last nu. Jeg er saa inderlig sikker paa at jeg vinder igennem med det. Jeg vil ikke andet end: lige ud af Landevejen uden Skaberi eller sætten sig moralsk til Højboards enten paa den ene eller anden Maade.

Kære Hr. Rasmussen, Jeg er Dem saa taknemlig at jeg daarlig kan sige det. Mange Opgaver har De allerede givet mig og saa har De givet mig frit "Slav" hvis jeg ikke bliver til noget et godt Stykke ud over det sædvanlig saa- men det kan De ogsaa være ganske rolig for at jeg gør. Karl Madsen har været væk det meste af Sommerferien. J.S: har ødelagt mig 2½ Maaned af min sommer. Jeg har ikke faaet talt med Direktøren endnu, men jeg gaar op til ham en af de første Dage, saa skal De alligevel høre hvad den klogeste vi har her hjemme paa det Omraade siger om Brønden. Men Hr. Rasmussen De maa ikke gaa træt i Tingen endnu. Bare Striden i Bladene ville tage en saadan Vending at der blev naturlig Lejlighed til at man kunde give sit Besyv med i Sagen, men det er jo noget svært at give

ind straks men det kunde man jo alligevel og der kunde jo da for Pokker siges en og anden Ting som kunne falde DHr "Polemikere" for Brystet. En skønne dag kommer det ogsaa.

Jeg har gjort dette Arbejde med al den Evne, jeg raadede over i Øjeblikket. Jeg er ikke usund. Og jeg vil ikke anden Sensation end den der ligger i helst det allerbedste Arbejde. Og den Arbejdsplan vinder man nu alligvel igennem med. Jeg er Dem saa inderlig, inderlig taknemlig, kære hr. Rasmussen, og det skal jeg nok bevise Dem efterhaanden.

Deres hengivne
Kai Nielsen

OMTALTE VÆRKER

Kai Nielsen, "Ymerbrønden", 1913, Faaborg Museum, u.nr.

Skrevet den 30.

ca. 180-9-1913

Kære Hr. Rasmussen — Jeg
siddes hos Kalle — han skulde jo lig
at skrive, om det, der Dan, som skulde
være dit Brev for mig. Det generer
mig i det hele og det er mig ikke gaaet med
dit noget uden at jeg er det — i alle Tilfælde
med en vis Glæde.

Jeg er jo et
bydsvant Brev! Adh, hvor skulde det have
per Svinden alle disse slappe Brevet, som
Eids dødemig ikke kendes dees egen
Kamelerad. Sam en Usædelig led i alt
hvad for Jorden, som det er Dens egen Moral
de ser kind i det som det laudeligt.

Det at klypede med hende jeg, Måske
kun var rigt med Dens personlig og det
menter jeg kun at det var godt. Kunde
lyder jo altid men de blive samt lidt.
Kun min da jeg mener at det er virkelig et op-
arbejdet et vist sjæleligt Fænomen med
Moral dit Navn saa — ja for mig eget Ved-
kommende saa glæder jeg mig kun —
men jeg vil ikke indehælder af det om
Moral og skulde for det i det — i et
den verdslige Skindes.

Kun Oppe — med andre Kunst.

neres - Milet min engang at skides med
dissse Parlevringet af anden Sprog som
den Rst Indlag st. Og en kanner Mon-
ten altid pems som Vælden. Selv med en
hand som Joh. V Jensen: Min kan kender
at Taerne af en anden, som Milet denne
med det samme en - Pylarit, som
fordi Joh. V. de Tiden, som Grund af Ma-
schonkas for et Vedkommende, som
at noget sig en Det Nylidets Ameller
i de senere paa. Det der jeg oplever
i de sidste Aar. - Jeg forstod Deud
jag kan ikke sidet Senestien, i deilig For-
skud. Ja! kunde jeg allers zoie det led-
ste Skjæde i Tiden: - det kender jeg is at kort
nøst skildet blev, men min Sandten it-
ke ligg og evadre i sandtens Indfand-
det som du allers Milet ognet mig i det
når. - Jeg er enderlig sikker paa
af jeg ender igennem med det. Jeg vil
ikke andet end: ligge ind af Landetjen-
inden Skat og eller sætten sig uover-
Rit Nylidets ender paa den ene eller an-
den Part. - Kom M: Rasmussen
Jeg er dem som kenderlig at jeg dærlig
kun sig det. Kunst og gaver en De allerede zi-
vel mig og som den de givet mig for Skat

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

hvis jeg ikke blev i noget et godt
Styrt, og om det sandsynlig er —
Nem det kan, og ogsaa var ganske rigtig
for at jeg gik. Det Madsen har været
vot det meste af Sommerferien. D.S.
har skrevet mig et Brev om sin
Tjener. Jeg har ikke været i
Middelen endnu, men jeg er op til
hans og af de første Part, der skal
ligge i det nye Stue, i det nye
med det gamle og nye om Parten.
Men de Resurserne er mig alligevel
helt i Tjeneste endnu. — Det er
i Blænde og det er en sandt Ven-
dning at de der kulturelle Tjeneste er
at være kunde give det Brev med
i Tjeneste, men det er jo noget andet at
gøre ind steds, — med det kunde man
jo alligevel og der kunde jo de for Blevet
at gøre og andet Ting som kunde fuld-
føre. Politiere for Brevet.
Et alene jeg kommer det ogsaa.
Jeg har gjort dette Brev med at den
Erst jeg arbejder om i Brevet. Jeg er
ikke usikker. Og jeg vil ikke anden Stue —
hans end den der ligger i det — at

arbejder Brevet. Og den Brevet
inden man om alligevel igennem
med. Jeg er Blevet det indersig,
indersig indersig det Blevet.
sen og det er jeg om Blevet
efterhånden.

Vores kære
P. N. Nielsen.